

باقی سمندر

دوم حوت سال 1392 خورشیدی

ماه فبروری سال 2014 میلادی

کابل افغانستان

قیام مردم کابل

به روز

سوم حوت را

هرگز فراموش ننماییم .

وطندار سلام برتو وروز و روزگارت خوش تر باد

همه در سرزمین هندوکش میگویند که امروز دوم و فردا سوم حوت سال 1392 خورشیدی است. سوم حوت برای نسل امروز یک روز است و بس و میگذرد و برای نسل های گذشته در گوشه و کنار افغانستان نیز معنا هایی گوناگون میتواند داشته باشد یا نداشته باشد. برای کابلی ها و برای شهروندان کابل روز سوم حوت خاطره فراموش ناشدنیست . همه شهروندانی که عمرشان از سی سال زیاد تر است در مورد سوم حوت سال 1358 خورشیدی سخن میگویند .

از سوم حوت سال 1358 برداشتهایی گوناگونی وجود دارد . من میکوشم گوشه ای از گوشه های آن روز را برای خودم و برای شما در اینجا بنویسم و ارزو دارم که حافظه دور و نزدیک ما فراموش کردن را فراموش نماید و به خاطر سپردن و درس اندوختن از گذشته ها را به مثابه چراغ راه آینده برگزیند.

در سال 1358 خورشیدی و یکسال پسان تر از کودتای هفتم ثور سال 1357 خورشیدی که کارد به استخوان مردم کابل رسیده بود و زخم خونچکان شان درد ناک تر شده بود و سوزشش بیشتر میشد . دولت شوروی امروز بر ای سرپا نگهداشتن ستون پنجم اش و دفاع از سرحدات جنوبی اش به روز ششم جدی رسمن و اشکار به افغانستان لشکر کشی نموده و افغانستان زیر زنجیر تانکهای شوروی امپریالیستی انوقت اشغال شده بود.

هنوز چند ماه از کشتار دوازده هزار زندانی در پلچرخی نگذشته بود. هزاران خانه در ماتم و سوگ عزیزان شان سر میبردند که یورش تانکهای شوروی و هورا کشیدن های ستون پنجم اش زخم های مردم را تازه تر ساخت. ببرک کارمل را به اریکه قدرت سیاسی رساندند و رییس آگسا که اسدالله سروری است - معاون ببرک کارمل شد. سلطان علی کشتمند و دستگیر پنجشیری و دها تن دیگر به زنجیر تانکهای روسها گل پاشیدند. این همه همچو نمک بروی زخمهای مردم بود و مردم آماده مخالفت اشکار و قیام برضد تجاوزگران بودند.

مردم در شب جمعه بر فراز بامهایشان برآمده بودند و الله و اکبر میگفتند.

روز جمعه قیام برپا شد.

قیام مردم در سوم حوت سال 1358 خورشیدی برضد تجاوزگران برپا شد و همه یک پارچه شعار میدادند

روسهای غدار از ملک ما بیرون شوید

مرگ بر دولت دست نشانده

ما افغانستان ازاد و مستقل می خواهیم

مرگ بر داره های وطن فروش پرچم و خلق

الله اکبر الله اکبر

قیام را مردم کابل برپا کردند و انوقت از احزاب و تنظیم های اسلامی در قیام کابل خبر و اثری نبود. همانطوریکه در قیام 24 حوت 1357 خورشیدی در هرات نام و نشانی از احزاب و تنظیم های اسلامی دیده نمیشد. هر دو قیام در هرات و کابل به شدت سرکوب شدند اما عمر شوروی و حزب ستون پنجم اش هم بی پایان رسید.

اما افغانستان امروزی در چه

باقی سمندر

دوم حوت سال 1392 خورشیدی

ماه فبروری سال 2014 میلادی

کابل افغانستان

قیام مردم کابل

به روز

سوم حوت را

هرگز فراموش ننماییم .

وطندار سلام برتو وروز و روزگارت خوش تر باد

همه در سرزمین هندوکش میگویند که امروز دوم و فردا سوم حوت سال 1392 خورشیدی است. سوم حوت برای نسل امروز یک روز است و بس و میگذرد و برای نسل های گذشته در گوشه و کنار افغانستان نیز معنا هایی گوناگون میتواند داشته باشد یا نداشته باشد. برای کابلی ها و برای شهروندان کابل روز سوم حوت خاطره فراموش ناشدنیست . همه شهروندانی که عمرشان از سی سال زیاد تر است در مورد سوم حوت سال 1358 خورشیدی سخن میگویند .

از سوم حوت سال 1358 برداشتهایی گوناگونی وجود دارد . من میکوشم گوشه ای از گوشه های آن روز را برای خودم و برای شما در اینجا بنویسم و ارزو دارم که حافظه دور و نزدیک ما فراموش کردن را فراموش نماید و به خاطر سپردن و درس اندوختن از گذشته ها را به مثابه چراغ راه آینده برگزیند.

در سال 1358 خورشیدی و یکسال پسان تر از کودتای هفتم ثور سال 1357 خورشیدی که کارد به استخوان مردم کابل رسیده بود و زخم خونچکان شان درد ناک تر شده بود و سوزشش بیشتر میشد . دولت شوروی آنروز بر ای سرپا نگهداشتن ستون پنجم اش و دفاع از سرحدات جنوبی اش به روز ششم جدی رسمن و اشکار به افغانستان لشکر کشی نموده و افغانستان زیر زنجیر تانکهای شوروی امپریالیستی انوقت اشغال شده بود. هنوز چند ماه از کشتار دوازده هزار زندانی در پلچرخی نگذشته بود . هزاران خانه در ماتم و سوگ عزیزان شان سر میبردند که یورش تانکهای شوروی و هورا کشیدن های ستون پنجم اش زخم های مردم را تازه تر ساخت . ببرک کارمل را به اریکه قدرت

سیاسی رساندند و رییس آگسا که اسدالله سروری است - معاون ببرک کارمل شد. سلطان علی کاشتمند و دستگیر پنجشیری و ده‌ها تن دیگر به زنجیر تانکهای روسها گل پاشیدند. این همه همچو نمک بروی زخمهای مردم بود و مردم آماده مخالفت اشکار و قیام برضد تجاوزگران بودند.

مردم در شب جمعه بر فراز بامهایشان برآمده بودند و الله و اکبر میگفتند.

روز جمعه قیام برپا شد.

قیام مردم در سوم حوت سال 1358 خورشیدی برضد تجاوزگران برپا شد و همه یک پارچه شعار میدادند

روسهای غدار از ملک ما بیرون شوید

مرگ بر دولت دست نشانده

ما افغانستان ازاد و مستقل می‌خواهیم

مرگ بر داره‌های وطن فروش پرچم و خلق

الله اکبر    الله اکبر

قیام را مردم کابل برپا کردند و انوقت از احزاب و تنظیم‌های اسلامی در قباکابل خبر و اثری نبود. همانطوریکه در قیام 24 حوت 1357 خورشیدی در هرات نام و نشانی از احزاب و تنظیم‌های اسلامی دیده نمیشد. هر دو قیام در هرات و کابل به شدت سرکوب شدند اما عمر شوروی و حزب ستون پنجم اش هم بی‌پایان رسید.

اما افغانستان امروزی در چه حال قرار دارد؟

یاد شهدای قیام حوت خونین را گرامی میدارم و درسهای قیام تا هنوز برای مردم کابل ارزنده و گرامیست.